

Llei 32/2012, del 22 de novembre, de modificació de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 de novembre del 2012 ha aprovat la següent:

Exposició de motius

L'objectiu fonamental de la [Llei 10/2003](#) era establir un marc legal sòlid i suficient que permetés als comuns desenvolupar i exercir les seves competències tributàries i financeres determinades per la [Constitució](#), en concordança amb el que estableixen la [Llei de bases de l'ordenament tributari](#), la [Llei general de les finances públiques](#) i la [Llei qualificada de competències dels comuns](#).

L'aplicació de la Llei durant aquests gairebé deu anys ha posat de manifest la necessitat d'introduir-hi modificacions puntuals per adaptar aquesta norma marc a les necessitats i exigències actuals dels comuns.

Durant aquests anys s'ha vist que tenir en compte únicament un any, el darrer, a l'hora de determinar la quantia màxima d'endeutament suposa exposar-se molt a la volatilitat dels ingressos anyals dels comuns en relació amb certs tipus d'ingressos, com ara l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries i l'impost sobre la construcció. Per aquest motiu, aquest Projecte de Llei introdueix que el període que es prengui en compte per al càlcul de la quantia màxima d'endeutament no sigui d'un sol any sinó un termini més llarg; en concret, es proposa un termini de tres anys, que ha de permetre acomodar el límit màxim no segons el que passi en un exercici sinó dins d'aquest termini més ampli.

Una altra modificació és la que fa referència a l'impost sobre la propietat edificada, que per calcular la base de tributació no diferencia entre la superfície destinada exclusivament a habitatge i la superfície destinada a terrasses, aparcament o trasters.

També s'han introduït dues modificacions que fan referència a l'impost sobre activitats comercials, empresarials i professionals. Per una banda, permet establir una bonificació durant els dos primers anys per l'inici de noves activitats i per una altra banda, modifica la forma de calcular el còmput de la superfície accessòria a la superfície d'explotació i fixa un percentatge màxim en lloc d'un percentatge fix. En aquest sentit la Llei delega al comú el percentatge de la bonificació aplicable dins dels termes que estableix aquesta Llei. Això suposa no perjudicar certs tipus d'activitats que compten amb espais oberts dels quals no obtenen la mateixa rendibilitat.

Per acabar, es modifica el termini de prescripció perquè els comuns puguin disposar del termini suficient per cobrar els seus drets econòmics, mentre no hi hagi una normativa que possibiliti l'execució dels actes administratius per part de la mateixa Administració.

Aquesta Llei es compon de 5 articles i una disposició final.

Registreu-vos a [LesLleis.com](#) per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

Ja Estic Registrat